

Under måneskinnslampen

Forf: Anton Christensen

I mitt barndomshjem er alt som det skal,
møblement av plysj, skatoll og pidestall.
Stas og luksus kan jeg glad forsake
for et enkelt hjem i harmoni.
Selv den rosemalte gamle lampen vår
henger som et souvenir fra svunne år.
Under dens dunkle skjær vi ser tilbake,
mens de fjerne minner drar forbi.

Av en tonemester vi en byste har.
Han er stolt av den min gamle bestefar.
Over Beethoven han fantaserte,
Gjennom glede, sorg og stille fred.
Jeg vil alltid verne om den stuen,
hvor jeg i gyngestolen satt hos bestemor.
Der vi begge lyttet interesserte
til vi selv i rytmen vugget med.

Under månskinnslampen satt mormor og
drømte
i lyset fra ungdommens tid som forsvant.
Under måneskinnslampen hun aldri
forsømte
den huslige gjerning som hjertene bandt.
Ja, morfar spilte på sitt spinett
en skjønn sonate så følsom og lett.
Under måneskinnslampen satt mormor og
drømte
i lyset fra ungdommens tid som forsvant.

Laura, f. 1882 og Maurits Nilsen, f. 1880, hadde et møblert hjem på Lindhaug i Hunndalen.